अपिच किंवर्ण्यतेकृतार्थत्वमेतेषांयेषांभक्त्याभवानपिऋणीवास्ते ननुकिंदातुमसमर्थोऽहंयेनऋणीस्यामतआह उतअपिभवानपिएषांकुत्रापि किंविश्वफलात्सर्वफलात्मकत्वात्त्वतः परंफलंरातादास्यतीतिनश्चेतः अयत्सर्वत्रगच्छत्विचारयत्मुह्यति ननुमामेवदत्वाअनृणः स्यामितिचेत्न हिनहि सद्वेषादिवसतांभक्तानांयोद्वेषस्तदनुकरणमात्रेणपापिष्ठापूतनाऽपित्वामेवापिता प्रापिता तर्हितत्संबंधिनामपिदास्यामीतिचेत्तत्राह स कुलेति बकाघासुरसहिता एषामपितावदेवचेत्अपर्याप्तमित्याह यदिति येषांधामादयः त्वत्कृतेत्वदर्थमेवेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ननुवीतरागादिदोषा णांसंन्यासिनामपिनमत्तः परंकिंचिदस्तिकथमेषामपर्याप्तमित्यतआह तावदिति हेकृष्ण रागादयस्तावदेवस्तेनाश्चोराभवंति तथातावद्गृहमपि कारागृहंबंधनागारम् मोहोपितावदेवांघ्रिनिगडःपादशृंखला यावत्तेत्वदीयाजनानभवंति त्वदीयानांतुरागादयोऽपित्वन्निष्ठामोचकाएवेतिनयति

एषांघोषनिवासिनामुतभवान्किंदेवरातेतिनश्चेतोविश्वफलात्फलंत्वदपरंकुत्राप्ययन्मुह्यति॥ सद्वेषादिवपू तनाऽपिसकुलात्वामेवदेवापितायद्धामार्थसुहृत्प्रियात्मतनयप्राणाशयास्त्वत्कृते ॥ ३५॥ तावद्रागादयस्ते नास्तावत्कारागृहंगृहं॥ तावन्मोहोंऽघ्रिनिगडोयावत्कृष्णनतेजनाः॥ ३६॥ प्रपंचंनिष्प्रपंचोऽपिविडंबयसिभू तले॥ प्रपन्नजनतानंदसंदोहंप्रथितुंप्रभो॥३७॥ जानंतएवजानंतुकिंबहूक्त्यानमेप्रभो॥ मनसोवपुषोवाचो वैभवंतवगोचरः॥३८॥ अनुजानीहिमांकृष्णसर्वंत्वंवेत्सिसर्वदृक्॥ त्वमेवजगतांनाथोजगदेतत्तवार्पितं॥३९

भ्योविशेषः भजनंत्वधिकमितिभावः॥३६॥नन्वतएवअहमेषांपुत्रादिरूपेणवर्त्तेइतिचेत्तत्राह प्रपंचमिति प्रपन्नायाजनताजनसमूहस्तस्याआनं दानांसंदोहंसमूहंप्रथयितुमिति नहिकपटपुत्रत्वादिनातादृक्भक्तेरानृण्यंसंपद्यतइत्यर्थः ॥ ३७ ॥ तदेवमादितआरभ्याचिंत्यानंतगुणत्वेनस्वयं दुर्ज्ञेयत्वमुक्तम् केचित्तुजानीमइतिस्थितास्तानुपहसन्निवाह जानंतइति नतुमेमनआदीनांतववैभवंविषयइति ॥ ३८ ॥ जगदीशत्वाद्यभिमा नंपरित्यज्याह अनुजानीहीति हेकृष्णमामनुजानीहि सत्यलोकंगंतुंअनुज्ञांदेहि स्वमहिमानमस्मदादीनांचज्ञानबलादिसर्वंत्वमेववेत्सि यतःस र्वदृक्जगतांनाथस्तुत्वमेवेत्येतावत्ज्ञानम् अतोममतास्पदंजगत्एतत्शरीरंचतवार्पितम् ॥ ३९ ॥